Категорія справи № **415/2376/15-ц: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів позики, кредиту, банківського вкладу.**
Надіслано судом: **27.11.2017.** Зареєстровано: **28.11.2017.** Оприлюднено: **30.11.2017.**
Дата набрання законної сили: **10.11.2017**

Головуючий суду 1 інстанції - ОСОБА_1

Доповідач - Стахова Н.В.

Справа № 415/2376/15-ц

Провадження № 22ц/782/692/17

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 листопада 2017 року м. Сєвєродонецьк

Колегія суддів судової палати у цивільних справах Апеляційного суду Луганської області в складі :

головуючого Стахової Н.В.

суддів: Авалян Н.М., Лозко Ю.П.

за участю секретаря:ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі судових засідань Апеляційного суду Луганської області в м. Сєвєродонецьку Луганської області цивільну справу за апеляційними скаргами ОСОБА_3 «Індустріальна Спілка Донбасу» та Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» на ухвалу Лисичанського міського суду Луганської області від 17 серпня 2017 року по цивільній справі за клопотанням Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року у справі (провадженні) за позовом Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) до ОСОБА_3 «Індустріальна Спілка Донбасу», Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» про стягнення заборгованості за Угодою про кредитну лінію,

ВСТАНОВИЛА:

У квітні 2015 року Компанія «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) звернулася до Лисичанського міського суду Луганської області з клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року у справі (провадженні) № 111798 за позовом Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) (зареєстрована у Реєстрі компанії Республіки Кіпр під номером НЕ 83671) до ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу» та Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» про стягнення простроченої заборгованості за Угодою про кредитну лінію від 16 вересня 2005 року в сумі 47 900 000,00 доларів США заборгованості, 9 354 792,90 доларів США нарахованих процентів, 5 991,04 фунтів стерлінгів в рахунок арбітражних витрат та 271 498,87 фунтів стерлінгів в рахунок юридичних видатків, витрат і виплат та покладенням на Публічне акціонерне товариство

«Алчевський металургійний комбінат» і ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу», як солідарних боржників судових витрат, у зв'язку з поданням даного клопотання.

Ухвалою Лисичанського міського суду Луганської області від 17 серпня 2017 року клопотання Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року задоволено.

Суд визнав та надав дозвіл на примусове виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року у справі (провадженні) № 111798 за позовом компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) до ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу» та Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» про стягнення простроченої заборгованості за Угодою про кредитну лінію від 16 вересня 2005 року в сумі 47 900 000,00 доларів США, що становить згідно офіційного курсу Національного Банку України станом на 20 серпня 2015 року 1 056 969 686,70 грн. - заборгованості за Угодою про кредитну лінію; 9 354 792,90 доларів США нарахованих процентів, що за курсом НБУ на 20 серпня 2015 року (22,066173) складає 206 424 478,51 грн.; 5 991,04 фунтів стерлінгів (курс НБУ на 20 серпня 2015 року 34,56272), що складає суму 207 066,64 грн. в рахунок погашення арбітражних витрат та 271 498,87 фунтів стерлінгів, що за курсом НБУ складало 9 383 739,42 грн., в рахунок юридичних видатків, витрат і виплат. Вирішив питання про розподіл судових витрат.

В апеляційних скаргах ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу» та Публічне акціонерне товариство «Алчевський металургійний комбінат», посилаючись на порушенням судом норм процесуального права, неповне зясування судом обставин, що мають значення для справи, просять скасувати ухвалу суду першої інстанції та постановити нову ухвалу, якою залишити клопотання без розгляду і повернути стягувачу.

Вислухавши доповідь судді доповідача, пояснення представника стягувача Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) та представника боржника ОСОБА_3 «Індустріальна Спілка Донбасу», розглянувши справу у межах доводів апеляційних скарг, перевіривши законність і обґрунтованість ухвали суду, колегія суддів вважає, що апеляційні скарги слід відхилити з наступних підстав.

Частиною 1 ст. 303 ЦПК України встановлено, що під час розгляду справи в апеляційному порядку апеляційний суд перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів апеляційної скарги та вимог, заявлених у суді першої інстанції.

Задовольняючи клопотання Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду, суд першої інстанції виходив із відсутності підстав для відмови у його задоволенні, що передбачені Цивільним процесуальним кодексом України та Конвенцією про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень, оскільки рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року набрало чинності, і доказів про добровільне виконання будь-ким з боржників даного рішення матеріали справи не містять.

Судова колегія погоджується з таким висновком суду з наступних підстав.

Визнання та примусове виконання рішення іноземного судуце поширення законної сили такого рішення на територію України й застосування засобів примусового виконання в порядку, встановленомуЦПК України.

Відповідно дост. 390 ЦПК України, рішення іноземного суду (суду іноземної держави; інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ; іноземних чи міжнародних арбітражів) визнаються та виконуються в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності.

Ч. 2 ст. 396 ЦПК Українивизначені підстави для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду у разі:

1) якщо рішення іноземного суду за законодавством держави, на території якої воно постановлено, не набрало законної сили;

2) якщо сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду, була позбавлена можливості взяти участь у судовому процесі через те, що їй не було належним чином повідомлено про розгляд справи;

3) якщо рішення ухвалене у справі, розгляд якої належить виключно до компетенції суду або іншого уповноваженого відповідно до закону органу України;

4) якщо ухвалене рішення суду України у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах до часу відкриття провадження у справі в іноземному суді;

5) якщо пропущено встановлений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та цим Законом строк пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні;

6) якщо предмет спору за законами України не підлягає судовому розгляду;

7) якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України;

8) в інших випадках, встановлених законами України.

Порядок визнання і приведення у виконання іноземних арбітражних рішень, у тому числі й підстави для відмови в такому виконанні, врегульовано також Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (далі Конвенція), яка набула чинності для України 08 січня 1961 року та Угодою про порядок вирішення спорів, повязаних із здійсненням господарської діяльності (далі - Угода), ратифікованої постановою Верховної Ради України від 19 грудня 1992 року.

Зазначені міжнародні договори є обовязковими для України.

Відповідно до ч.1 ст. V Конвенції у визнанні та приведенні у виконання іноземного арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно направлено, тільки якщо ця сторона подасть компетентної влади за місцем, де порушене клопотання про визнання і приведення у виконання, докази того, що: a) сторони в угоді, зазначеній у статті II, були по застосовуваним до них закону в будь-якій мірі недієздатні або це угода є недійсною за законом, якому сторони цю Угода підпорядкували, а за відсутності такої вказівки, згідно із законом країни, де рішення було винесено, або b) сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла подати свої пояснення, або c) вказане рішення винесено щодо спору, не передбаченого або не підпадає під умови арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, з тим, однак, що якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою або застереженням, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються таким угодою або застереженням, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, охоплених арбітражною угодою або арбітражним застереженням в договорі, може бути визнана і приведена у виконання, або

d) складу арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такого, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж, або e) рішення ще не стало остаточним для сторін або було скасовано або призупинено виконанням компетентною владою країни, де воно було винесено, або країни, закон який застосовується.

Відповідно до ч. 2 ст. V Конвенції у визнанні та приведенні у виконання арбітражного рішення може бути також відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якої порушено клопотання про визнання і

приведення у виконання, знайде, що:

a) об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законами цієї країни, або

b) визнання і приведення у виконання цього рішення суперечать публічному порядку цієї країни.

Відповідно до статей10,60 ЦПК Українцивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, мають рівні права щодо подання доказів, їх дослідження та доведення перед судом їх переконливості. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

Зважаючи на зазначене, частиною 1статті 27 ЦПК Українипередбачено, що особи, які беруть участь у справі, мають право, зокрема, подавати докази, брати участь у дослідженні доказів, заявляти клопотання, давати усні та письмові пояснення судові, подавати свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час судового розгляду, і заперечення проти клопотань, доводів і міркувань інших осіб.

Таким чином, особа, яка заперечує проти клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення арбітражного суду, повинна довести перед судом ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх заперечень, для чого процесуальним законом їй надано можливість подавати докази, давати пояснення тощо, не входячи в обговорення правильності арбітражного рішення по суті.

З матеріалів справи вбачається, що рішенням Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року у справі (провадженні) № 111798 за позовом Компанії «Річком Лімітед» (Reachcom Limited) (Республіка Кіпр) до ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу», ПАТ «Алчевський металургійний комбінат» та Компанії «Reeferway Limited» про стягнення простроченої заборгованості за Угодою про кредитну лінію від 16 вересня 2005 року в сумі 47 900 000,00 доларів США заборгованості за Угодою про кредитну лінію, 9 354 792,90 доларів США нарахованих процентів, 5 991,04 фунтів стерлінгів в рахунок арбітражних витрат та 271 498,87 фунтів стерлінгів в рахунок юридичних видатків, витрат і виплат клопотання задоволено. Стягнуто з відповідачів на користь позивача прострочену заборгованість за угодою про кредитну лінію від 16 вересня 2005 року в сумі 47 900 000,00 доларів США, 9 354 792,90 доларів США нарахованих процентів, 5 991,04 фунтів стерлінгів в рахунок арбітражних витрат та 271 498,87 фунтів стерлінгів в рахунок юридичних видатків, витрат і виплат.

Доводи апеляційних скарг про порушення судом першої інстанції правил підсудності не заслуговують на увагу з наступних підстав.

Згідно з ч. 1ст. 392 ЦПК Українипитання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцем проживання (перебування) або місцезнаходженням боржника.

Відповідно до ч. 1ст.113 ЦПК Українипозови до кількох відповідачів, які проживають або знаходяться в різних місцях, пред'являються за місцем проживання або місцезнаходженням одного з відповідачів за вибором позивача.

Отже, за наявності двох боржників, зареєстрованих у різних містах, стягувач вправі за своїм вибором звернутися до суду з клопотанням про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду у відповідності до вимог ст.113 ЦПК України.

В заявленому стягувачем клопотанні ставиться питання про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду, яким стягнуто з ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу», юридична адреса якого: місто Донецьк, вулиця Щорса, 48 та Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат», юридична адреса якого: Луганська область, місто Алчевськ, вулиця Шмідта, будинок 4.

Відповідно до розпорядження Голови Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ ОСОБА_4 від 12 серпня 2014 року № 1632-7, розгляд справ, підсудних

Алчевському міському суду Луганської області здійснюється Лисичанським міським судом Луганської області.

Отже, при зверненні до Лисичанського міського суду Луганської області стягувачем - Компанією «Річком Лімітед» із клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року було дотримано правила підсудності.

Вказана справа була предметом розгляду судів апеляційної та касаційної інстанції, після чого ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 18 травня 2016 року касаційну скаргу ОСОБА_3 «Індустріальна спілка Донбасу» та Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» задоволено частково, ухвалу Лисичанського міського суду Луганської області від 20 серпня 2015 року та ухвалу апеляційного суду Луганської області від 29 жовтня 2015 року скасовано, справу передано на новий розгляд до суду першої інстанції.

Та обставина, що юридична адреса Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» була у подальшому змінена на: Луганська область, місто Сєвєродонецьк, вулиця Вілєсова, будинок 20А, не свідчить про порушення судом першої інстанції правил підсудності, і не є підставою для направлення справи до іншого суду, оскільки при зверненні до суду заявник дотримався правил підсудності.

Посилання апелянтів на ті обставини, що необхідно встановити факт повного чи часткового виконання Рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року всіма солідарними боржниками, в тому числі Компанією «Reeferway Limited» не є обґрунтованими, оскільки листом від 26 січня 2017 року засвідчено, що станом на дату листа жодний з боржників не сплатив сум, які були присуджені на користь Компанії «Річком Лімітед» відповідно до Рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року.

Матеріали справи доказів погашення заборгованості за рішенням Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року не містять.

Твердження апелянтів про те, що рішення Лондонського міжнародного арбітражного суду від 30 квітня 2012 року вже могло бути виконано в повному обсязі компанією «Reeferway Limited», яка повинна була залучена до участі у справі, до уваги не приймаються, оскільки вони ґрунтуються на припущеннях, крім того жоден з апелянтів не надав суду доказів відповідної сплати боргів.

Не є підставою для скасування ухвали і допущена судом першої інстанції описка в резолютивній частині ухвали щодо порядку оскарження, оскільки вона не призвела до порушення процесуальних прав осіб, що беруть участь у справі.

Суд апеляційної інстанції, переглядаючи ухвалу суду першої інстанції, дійшов висновків про те, що в силу положень Цивільного процесуального кодексу України, Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних зі здійсненням господарської діяльності, у суду першої інстанції були відсутні підстави для відмови в задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду, з доводів повідомлених апелянтами.

Відповідно до ч.1 ст.312 ЦПК України розглянувши скаргу на ухвалу суду першої інстанції, апеляційний суд відхиляє скаргу і залишає ухвалу суду без змін, якщо судом першої інстанції постановлено ухвалу з додержанням вимог закону.

Ухвала суду відповідає вимогам закону, порушень процесуального законодавства при розгляді справи та прийнятті ухвали не встановлено, тому підстав для скасування ухвали суду першої інстанції колегія суддів не вбачає.

Керуючись ст.ст.312, 313-315, 317, 319 ЦПК України, колегія суддів

Ухвалила:

Апеляційні скарги ОСОБА_3 «Індустріальна Спілка Донбасу» та Публічного акціонерного товариства «Алчевський металургійний комбінат» відхилити.

Ухвалу Лисичанського міського суду Луганської області від 17 серпня 2017 року залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення, але може бути оскаржена до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ протягом 20 днів з дня набрання законної сили.

Головуючий

Судді: